

Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus

NOF OA
Postboks 1041 Sentrum
0104 OSLO
Org.nr. 975 615 308
Bank 7058.05.99611
leder@nofoa.no
www.nofoa.no

Til

Oslo kommune
Plan- og bygningssetaten

Deres ref.nr.: 200703722

Vårt ref.nr.

Oslo, 12. september 2010

Høringssvar Ekebergsletta og Brannfjell

NOF OA (Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus) har vurdert forslaget til områderegulering for Ekebergsletta og Brannfjell (Ekeberg by- og idrettspark). Vi vil uttrykke vår bekymring på enkelte punkter. Samtidig vil vi også vise til generelle holdninger når det gjelder natur i en storby, ref. vår uttalelse vedrørende skulptur- og kulturminnepark i Ekebergskråningen (<http://nofoa.no/sak/109>).

Særlig i naturområdene med trær og skogpreg er det viktig at ikke verdifullt biologisk mangfold skal gå tapt. Vi vil poengtere at målsettingen med planarbeidet **ikke** kommer i konflikt med vårt ønske om å ivareta naturområdene på Ekebergsletta.

Dessverre finnes det ingen grundig ornitologisk kartlegging av området, noe som burde ha vært utført. Det eneste som nevnes av fugleliv er på side 37: «... finnes naturlige bestander av fugler og pattedyr som kan forventes i tilsvarende biotoper på Østlandet». Det er altfor vagt å forholde seg til.

Det nye reguleringsforslaget er preget av mange uklare og uspesifiserte begreper. Hvem skal vurdere hva som er «skånsomt», hva som menes med «stor varsomhet» etc.? Et av hovedmålene er at «Ekebergsletta skal være et idrettsområde som er preget av natur». Vi reagerer sterkt på at det i sammendragets § 8 Grønnstruktur, § 9 Hensynssoner og andre steder brukes naturfjerne uttrykk som å «rydde» busker og skog, «vedlikehold» av natur og «videreutvikling». Natur er aldri uryddig, men ved bruk av slike uttrykk sprer man lett oppfatningen av at verdifulle trær, busker og undervegetasjon er «ugress» – mens det fra naturhold er svært viktige elementer for bevaring av biomangfold. Vi etterlyser riktigere ordbruk som tynning og hogst (riktig nok brukt flere steder i planforslaget). Hovedmålet om naturpreg bør også avsluttes med «... der det skal legges stor vekt på å bevare biologisk mangfold».

Hovedmålet «Det må sikres atkomst til endestasjonen for gondolbanen fra Bjørvika» må etter vår mening fjernes, og **ikke tas hensyn til** i reguleringsplanen. Det antyder at bygging av gondolbanen er endelig vedtatt, noe som ikke er tilfelle. Reguleringsplanen må ikke forholde seg til annet enn hva som per i dag faktisk er vedtatt. Ved å på forhånd ta hensyn til en eventuell gondolbane legger man opp til et fra naturvernhold uønsket press på området utover naturens bæreevne.

Oslo indre by har ikke mange skogområder igjen. Det er derfor svært viktig å bevare mest mulig av skogen på Ekeberg og Brannfjell. På side 3 (sammendraget) gis det uttrykk for at bevaring av naturskogen skulle komme i konflikt med rekreasjonsinteresser, og at skogen derfor må «ryddes» (feil uttrykk!). Dette er vi svært uenig i. Hvilke rekreasjonsinteresser krever det, og på hvilken måte veier de interessene mer enn bevaring av verdifull skog for kommende generasjoner? NOF OA ser ikke at det skulle være noen konflikt her. Tynning for å bevare kulturminner er akseptabelt, utenom det må en bevare mest mulig av naturskogen. Det er også viktig at gamle grantrær **ikke** hogges, men får stå!

I avsnittet Biologisk mangfold, side 57, står at «*De viktigste naturverninteressene er ivaretatt gjennom etableringen av naturreservat i den vestvente delen av skråningen*». Det at et lite naturområde har blitt satt av som naturreservat betyr **ikke på noen måte** at hensynet til naturverdiene på Ekeberg er ivaretatt. Det indikerer at man ikke trenger å ta hensyn til biologisk mangfold i resten av Ekebergområdet. Hele Ekeberg utgjør en biologisk enhet, og må ses på i henhold til dette. Dessuten fritar ikke et statlig reservat kommunen for ansvar for å bevare biomangfoldet i resten av området.

NOF OA forstår ikke helt hvorfor det flere steder i planen antydes beplantninger, f.eks. § 8.6.1: «*Eksisterende vegetasjon skal bevares og suppleres med stedeodne vekster*». Den beste beplantningen av stedeodne vekster sørger naturen selv for, helt uten bruk av skattemidler. Og plantene som da kommer frem er de fra naturhold helt riktige plantene. Selv om det plantes med stedeodne arter, betyr ikke det at plantene er optimale ut fra stedet det plantes på. Områder som «gror igjen» (nok et uheldig, men vanlig uttrykk) har et langt høyere biomangfold enn hvor mennesket bestemmer hva som skal vokse hvor. Der hvor det plantes skal det ofte lukes, og det er uheldig. Tistelkratt er f.eks. meget attraktivt for stillits.

Vi stiller oss skeptisk til at området planlegges å ha så få natur- og turstier, og at det skal anlegges store, overdimensjonerte turveger. Det forringer naturopplevelsen og legger opp til annen bruk av naturområdene. Særlig gjelder dette rundløypa TV1 hvor bredden bør kunne justeres en god del ned men likevel oppfylle krav om universell utforming.

Positive punkter, som støttes av NOF OA er:

- at det skal vises stor varsomhet med etablering av nye anlegg som gir fysiske inngrep i terrenget både på sletta og skogområdene rundt.
- at det ikke tillates innførsel av fremmede arter.
- at generell skjøtsel skal skje med tanke på å bevare biologisk mangfold. Men spørsmålet om de som skal utøve skjøtelsen vet hva dette innebærer?
- at bekken fra Ekebergsletta mot Jomfrubråtveien kan gjenåpnes.
- at det foreslås forbud mot hogst og fjerning av død vegetasjon. Derimot mener vi at enkelt grantær ikke må hogges, men få vokse seg skikkelig gamle.
- at naturlig vårmarksvegetasjon og bunnsubstrat skal bevares.
- at grøntområdet utvides ned mot Konows gate for å bevare edelløvskog.

Mvh

Håkan Billing
leder